

Š i f r a k a n d i d a t a :

Državni izpitni center

SPOMLADANSKI IZPITNI ROK

SLOVENŠČINA KOT DRUGI JEZIK NA NARODNO MEŠANEM OBMOČJU V PREKMURJU

Izpitna pola 3

Daljši pisni sestavek (400–600 besed)

Sreda, 10. junij 2009 / 90 minut

Dovoljeno gradivo in pripomočki:

Kandidat prinese nalivno pero ali kemični svinčnik in enojezični slovar.

Kandidat dobi dva konceptna lista in dva ocenjevalna obrazca.

Priloga z izhodiščnim besedilom je na perforiranem listu, ki ga kandidat pazljivo iztrga.

SPLOŠNA MATURA

NAVODILA KANDIDATU

Pazljivo preberite ta navodila.

Ne odpirajte izpitne pole in ne začenjajte reševati naloge, dokler Vam nadzorni učitelj tega ne dovoli.

Prilepite kodo oziroma vpišite svojo šifro (v okvirček desno zgoraj na tej strani in na ocenjevalna obrazca). Svojo šifro vpišite tudi na konceptna lista.

Izpitna pola vsebuje navodila za pisanje daljšega pisnega sestavka, ki naj obsega od 400 do 600 besed. Število točk, ki jih lahko dosežete, je 35.

Pišite **v izpitno polo** z nalivnim peresom ali s kemičnim svinčnikom. Pišite čitljivo, vendar ne samo z velikimi tiskanimi črkami.

Če se zmotite, napačno besedo ali poved prečrtajte in jo zapišite na novo. Nečitljivo besedilo bo ocenjeno z nič (0) točkami.

Osnutek daljšega pisnega sestavka pišite na konceptna lista. Osnutek se ne upošteva pri ocenjevanju.

Zaupajte vase in v svoje zmožnosti. Želimo Vam veliko uspeha.

Ta pola ima 8 strani, od tega 1 prazno.

Izhodiščno besedilo k Izpitni poli 3

Feri Lainšček: Nedotakljivi. (odlomek)

Feri Lainšček: Nedotakljivi. Ljubljana: Mladinska knjiga, 2007. 170–171.

Bilo mu je usojeno in bilo je nekako takole.

Blodil je tudi sam v tistih dneh po Velikem Panonu, kakor sem blodil jaz in reševal nerešljiv problem. Bil je prepričan, da ne more pustiti droge, tudi če bi si to še tako želel. Bil je takrat že pri petih šusih, porabil je na dan cel gram. Bil pa je tudi prepričan, da ne bom nikoli popustil in odnehal, saj me je dovolj poznal. Čeprav nisva po tistem več govorila, saj se je skrival pred mano in se izmikal, kakor je vedel in znal, je ugotavljal, da mu prihajam vse bliže in vohljam tudi tam, kjer res ne bi smel. Dogajati se je začelo ravno tisto, česar se je najbolj bal. Tudi drugi so začutili mojo vsiljivost, lezel sem s svojo cigansko srečo vse bliže ljudem in mestom, kjer jim je šlo samo še za denar. To pa je seveda lahko pomenilo le, da bom v neumni želji in slepi veri prej ali slej prestopil mejo, ki sem jo v življenju prestopil že nekajkrat. Takrat, je vedel, pa jo bodo morali prestopiti tudi njihovi nevidni šefi, veliki skriti dilerji, ali pa se mu je tako vsaj zdelo. Bil je pač prepričan, da lezem v smrt. Zganila se mu je vest. Loteval se ga je občutek krivde, ki ga je lahko pomiril le z večjo dozo, vse okoli njega je postajalo samo še bolj megleno, zato je naposled sklenil, da me bo odrešil.

Kupil si je za vsak primer še strihnin, strup za podgane.

In se je prav kot podgana zavlekel v svoj občasni brlog v opuščenih skladiščih za železniško postajo. Enako mrzličan in nestrpen kot običajno si je prepražil v žlički mešanico za zlati šus, zadnjo blaženost, ki mu je bila še dana, in ni razmišljal o ničemer več, kar bi ga še lahko ustavilo. Toda ko je nato že povlekel sladko tekočino v iglo in si potipal žilo, je pod nizkim betonskim stropom prhnil plamen. Zdrznil se je in injekcijska igla mu je zdrknila iz rok. Sklonil se je, stegnil roko, jo skušal še pobrati, a moč ognjenega znamenja je že zmagovala ...

Prazna stran

